

kulanterne nogle gange er dem, der er stærkest, og så er det altså op til det internationale samfund at afgøre med sig selv, om det er noget, vi vil finde os i, om det er noget, hvortil vi bare siger: Jamen o.k., sådan er verden altså – eller vi vil lave om på det. Og dét er i det internationale samfunds magt!

De økonomiske vilkår, der er for øjeblikket, hvor der er frie kapitalbevægelser, og hvor valutapekulanterne har en så kolossalt stor magt, er jo noget, der er opstået inden for de seneste få år. Og dér synes jeg, det er et lidt trist fænomen i den politiske debat, at der er en tendens til, at mange tror, at den situation, der er nu, er givet af Gud, at den ikke kan ændres, at det aldrig bliver anderledes, at de økonomiske teorier, der er på bjerget nu, monetaristernes, er den evige sandhed, at det bliver ved med at være sådan til evig tid, og at vi kan begrave alt det gamle.

Jeg føler mig helt overbevist om, at om 10 år er verden en anden, og at man til den tid har nogle andre valutapolitiske regimer og nogle andre økonomiske tankegange, og at man da vil sige, at det, som vi diskuterer her i dag, er noget underligt gammeldags noget, som er helt uforståeligt. Akkurat ligesom nogle i dag kaster vrage på Keynes, kommer den dag også, hvor stort set alle vil sige, at monetaristernes tankegang er helt hen i vejret. Og dér synes jeg, det er lidt uforståeligt, at så mange i dag argumenterer, som om det er indlysende, at det regime, vi har i øjeblikket, med de fuldstændig frie kapitalbevægelser hele verden over, bare skal vare til evig tid.

Sådan er verden ikke, og sådan bliver verden ikke! Historien viser os jo, at det ene valutapolitiske regime afløser det andet. Det kunne være en lille smule spændende, hvis den danske regering turde være med i den diskussion, som er på vej i det internationale samfund, hvor stadig flere interesserer sig for at få tøjlet disse problemer. Men vi kan jo høre i dag på økonomiministeren, at det magter regeringen ikke; det er den ikke klar til.

Jeg håber dog, at åbningerne fra Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres side betyder, at diskussionen alligevel starter i et flertal af partierne her i Folketinget, og det er så den spæde gevinst, vi kan tage med os fra debatten i dag.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil da også kvittere for debatten og notere mig, at jeg skal lytte til nogle bestemte økonomer – hvilke jeg skal lytte til, skal jeg åbenbart have at vide af hr. Jes Lunde – og så bare kort repetere slutningen af mit indlæg, for at det ikke skal fremstå, som om jeg og regeringen ikke har taget dette problem alvorligt.

For det første vil jeg gerne understrege, at markedsvurderinger ikke er uafhængige af en valutas baggrund. Det føler jeg trang til at sige, fordi specielt Enhedslisten har gjort det til et spørgsmål af yderst ringe betydning.

For det andet vil jeg gerne understrege, at for regeringen er det utrolig vigtigt, at vi har så stabile valutamarkeder som overhovedet muligt. Vi tror ikke på, at en afgift er vejen; vi tror, at man internationalt skal arbejde for at få større gennemsigtighed, bedre kontrol og et styrket og aktivt tilsyn, og det bidrager vi også til i de fora, hvor der er mulighed for det.

Begrebet en etisk kodeks, som jeg nævnte, handler bl.a. om, hvad der er en rimelig risikoprofil, og hvad der kan betegnes som en mindre rimelig, og hvilke typer forretninger anstændige virksomheder beskæftiger sig med. Det er den type diskussion, vi mener er relevant, også i det internationale samarbejde.

Derudover vil jeg stærkt understrege ønsket om at få et tæt valutasamarbejde, og det skal forstås bredt. Men jeg vil henvise til de bestræbelser, som regeringen har gjort for at få genetableret et EMS-samarbejde af tilsvarende kvalitet som det, vi har haft tidligere.

Så selvfølgelig fortsætter debatten, og selvfølgelig skal vi også internationalt bidrage til at få bedre muligheder for at skille fårene fra bukken, når vi taler om finansielle transaktioner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.